

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Obce P.P.** so sídlom v P.P., zastúpenej JUDr. Antonom Kupšom, advokátom v Čadci, Moyzesova 34, proti odporcom **1/ P. M.**, bývajúcemu v P.P., **2/ A. M.**, bývajúcej P.P., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 18 C 207/2010, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. októbra 2015, sp.zn. 8 Co 595/2015, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 3. augusta 2015, č.k. 18 C 207/2010-447 v poradí prvým výrokom uložil odporcom v rade 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľke trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 870,39 €, titulom súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 € a titulom iných trov vo výške 450,00 €, to všetko na účet právneho zástupcu navrhovateľky v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V poradí druhým výrokom uložil odporcom v rade 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť štátu – Slovenskej republike trovy konania vo výške 352,36 € na účet Okresného súdu Žilina v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľke bolo na základe rozsudku Okresného súdu Čadca z 20. marca 2014, č.k. 18C 207/2010-372 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 26. novembra 2014, č.k. 8Co 375/2014-429 priznané vlastnícke právo k nehnuteľnosti v zmysle podanej žaloby. Bola teda úspešnou účastníčkou konania o veci samej, a preto so zreteľom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. jej prináleží proti odporcom právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Okresný súd zároveň uviedol, že nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by navrhovateľke ako úspešnej účastníčke náhradu trov konania nepriznal. S poukazom

na ust. § 148 ods. 1 O.s.p. priznal štátu podlá výsledku konania náhradu trov, ktoré boli uhradené znalcovi z rozpočtových prostriedkov súdu.

Krajský súd v Žiline uznesením z 30. októbra 2015, sp.zn. 8 Co 595/2015 na odvolanie odporcov 1/, 2/ napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v prvom výroku zmenil tak, že navrhovateľke náhradu trov konania voči odporcom 1/, 2/ nepriznal, v druhom výroku ho potvrdil a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v danom prípade je spravodlivé aplikovať § 150 ods. 1 O.s.p. a v zmysle neho výnimočne nepriznať v konaní úspešnej navrhovateľke náhradu účelne vynaložených trov a to ani z časti. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v samotnom charaktere prejednáwanej veci ako i v tom, že skutočnosťou vedúcou navrhovateľku k podaniu návrhu na začatie konania bolo rozhodnutie správy katastra na základe nesprávneho postupu v rámci projektu ROEP a nie postoj odporcov.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, navrhla ho zmeniť tak, že jej dovolací súd prizná trovy prvostupňového, druhostupňového konania a aj náhradu trov dovolacieho konania. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý dôvod videla v nesprávnej aplikácii § 150 O.s.p.

Odporcovia 1/, 2/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas osobou zastúpenou v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednáwanej veci dovolací súd rozhodol uznesením. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia (o. i.) vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania. Dovolateľka napadla dovolaním uznesenie, ktorým dovolací súd rozhodol

o trovách konania. Takéto uznesenie je v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená.

Podľa ustanovenia § 242 ods. 1 druhej vety O.s.p., ukladajúceho dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal prípustnosť dovolania, smerujúceho proti uzneseniu, nielen vo vzťahu k § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Navrhovateľka procesné vady konania v zmysle tohto ustanovenia nenamietala a existencia väd tejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Navrhovateľka v dovolaní uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. tvrdiac, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (pozri tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak

(atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. zakladajúci prípustnosť dovolania.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania navrhovateľky nevyplýva z § 239 O.s.p., a v dovolacom konaní vady konania uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. nevyšli najavo, najvyšší súd odmietol jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešným odporcom 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že jej žiadne trovy tohto konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2016

JUDr. Oľga T r n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová